

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem henviste til, at vi skulde grunde vor Eksistens paa Troen til det tyske Socialdemokrati. Jeg har vist, hvor lidt det er at grunde sit Haab paa. Og det ærede Medlem har kun kunnet komme bort derfra ved at springe til Side og sige: Hvad Haab er der da i, om vi ville ruste lige saa stærkt som en Stormagt? Det er der ingen, der tænker paa her.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at naar jeg henviste til, at der ikke er noget som helst Haab for Danmark i det Forslag, som stilles af det ærede Medlem, fremhævede jeg samtidig, at der i Tilliden til den internationale Arbejderbevægelse ligger en Betyggelse for et lille Land som Danmark. Der kan aldrig ligge Betyggelse i Forsvarsforanstaltninger. Det forekommer mig ikke at være at gaa ved Siden af, men tværtimod at holde sig til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem gjorde om, hvad der vil ske med Danmark, naar Tyskland forsætlig vil krænke vor Neutralitet. Jeg mener, at Betyggelsen er større ved vort Forslag end ved de Forslag, her foreligge.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Maa jeg bemærke, at det er kun en tom og bar Paastand og intet andet.

Meyer: Det er erkendt fra alle Sider, at den foreliggende Sag er af overordentlig stor Betydning for Land og Folk. Det er kaldt Livssagen, dette, der her diskuteres i det danske Folketing. Jeg antager, at dette ogsaa maa være en af Grundene til, at der er saa mange Medlemmer af Tinget, der have taget Ordet i denne Sag, saa man snart kan sige, at næsten hver eneste Folketingsmand har udtalt eller i alt Fald skal til at udtale sin Mening om dette overordentlig vigtige Spørgsmaal. Jeg mener i lige Maade, at det er en saare vigtig Sag, der virkelig kan kræve et per-

sonligt Vidnesbyrd af hver den, der for fuldt Alvor vil kaldes en god Patriot, og jeg vil gerne have Lov til at kalde mig en god Patriot til Trods for, at der maaske hos mange af vore Modstandere paa Forhaand har dannet sig den Mening om Socialdemokraterne, at de ikke kunne fortjene Navnet Patriot.

Jeg vil der først gøre opmærksom paa, at dette er anden Gang, at denne Livssag spiller en Rolle i dansk Politik. Det er 25 Aar siden, at den første Gang spillede en stor Rolle under ret ulykkelige Vilkaari Den Gang samlede den alt Demokrat. om sig i Kampen mod Fæstningen. Men nu splitter den Demokratiet, nu virker den opløsende, saaledes at man ser, hvorledes der fra forskellige Hold samler sig en Gruppe af den ene Mening og en anden Gruppe af en anden Mening. Og i dette Øjeblik er det vanskeligt at overskue, hvad de, der virkelig ville være med til Forsvaret, egentlig ville være i Stand til at opnaa. Der ligger for mig noget af en Faneflugt i dette. I Spidsen for denne gaar selve den højtærede Forsvarsminister, hvem jeg i Midten af 80erne kendte som en overfor Socialismen meget velsindet Mand. Man kaldte ham tillige med et Par andre københavnske liberale for Halvsocialister, i hvilket Udtryk skulde ligge, at de i meget høj Grad stillede sig sympatetiske til den Bevægelse, der bares frem af Arbejderne. Nu synes jeg derimod, at den højtærede Forsvarsminister og Konseilspræsident er kommen meget langt bort fra dette Standpunkt, da han ikke længere har gjort de sociale Spørgsmaals Løsning til sin Livsopgave, men derimod nærmer sig til det tidligere af Højre alene forfægtede Standpunkt, hvor man staar frem paa Rigsdagens Platform og bekender sin Tro og sin Omvendelse. Saa kan ganske vist Hæren raabe Halleluja. Man ved ikke, hvor mange Sjæle der vindes derved, men der er allerede adskillige, der ere staaede frem her og have vidnet om, at de følge den højtærede Forsvarsminister i hans Opfattelse af, hvad Danmark nu har at gøre.

Jeg vil paastaa, at denne Livssag maa have en overmaade hypnotiserende Indflydelse paa mange Medlemmer, og jeg kan godt forstaa dette, hvis man vil se Sagen fra et gammel-nationalt Synspunkt. Man læser ikke Beskrivelse fra vore Krige, navnlig Krigen i 1864, uden at man føler den allerstørste Sympati med de Mænd, der ofrede deres Liv nede paa Dybbøl Banker. Man maa erkende, at dette var